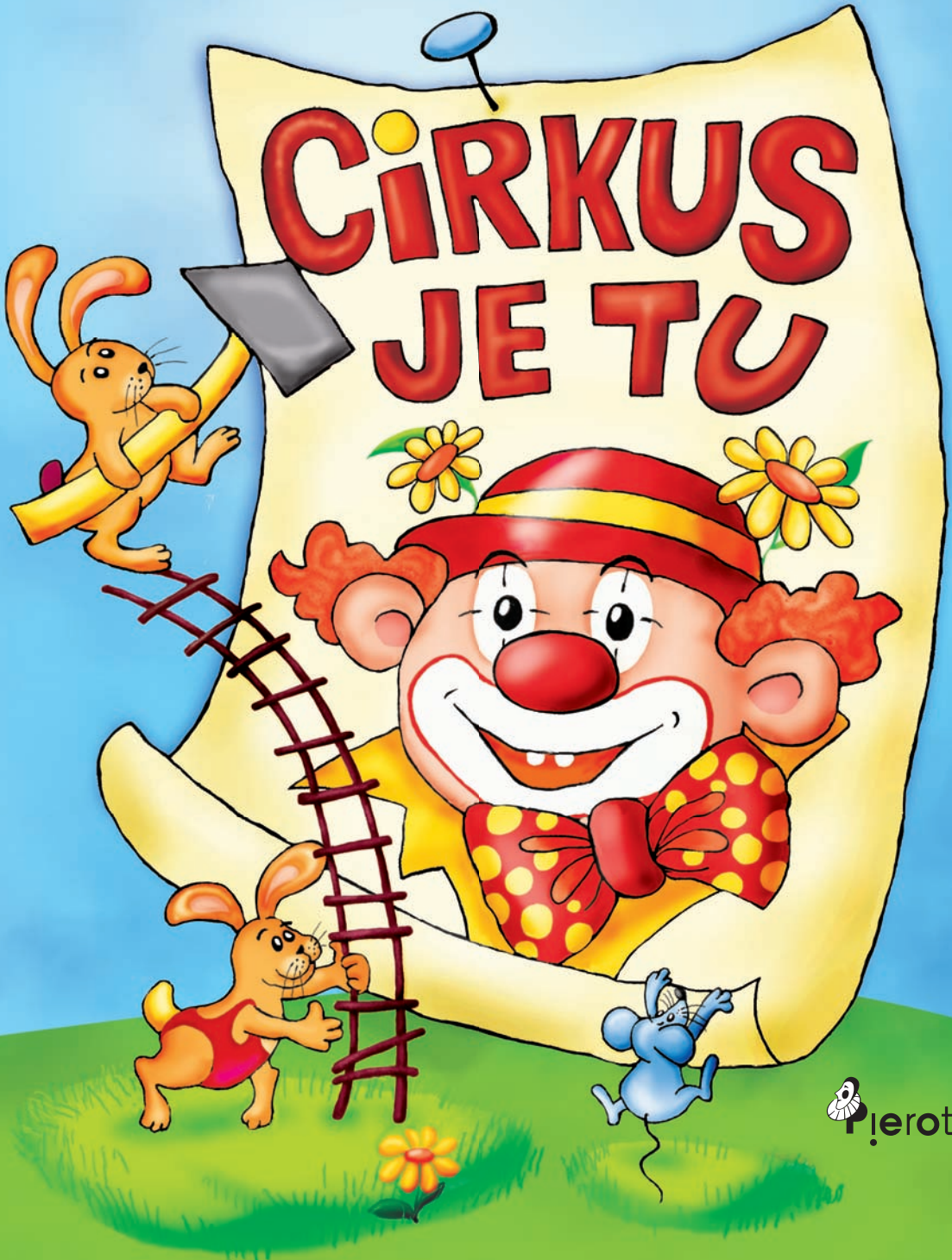
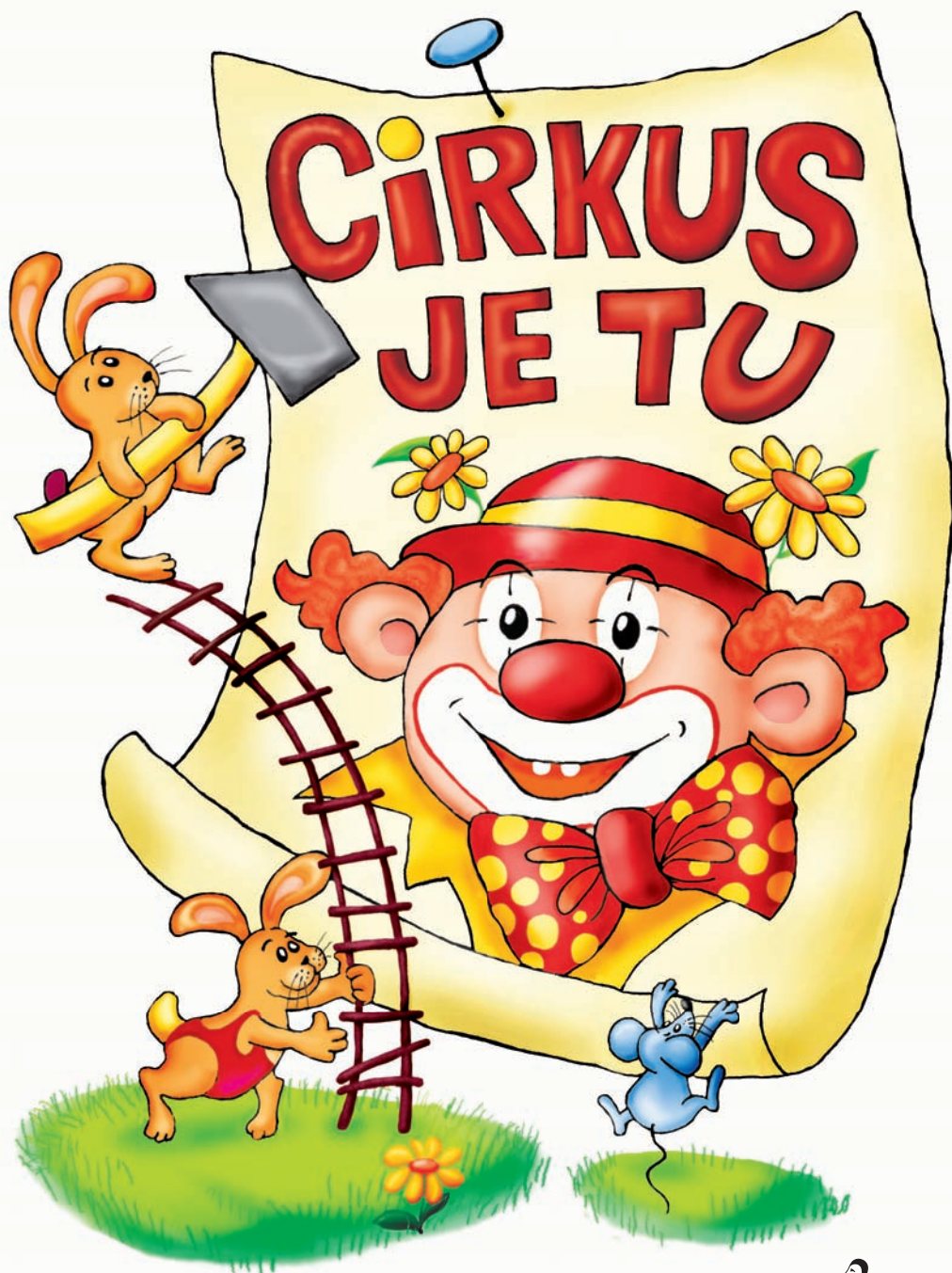

OBRÁZKOVÉ ČÍTANIE

OBRÁZKOVÉ ČÍTANIE

Vydalo ako svoju 586. publikáciu nakladateľstvo Pierot, spol. s r. o.

Objednávky vybavujeme na adrese:

Štefánikova 29, 150 00 Praha 5, Česká republika

Tel./fax: 00420 257 328 476 (478)

E-mail: pierot@pierot.biz

www.pierot.biz

 Nakladatelstvi.Pierot

Text: © Petr Šulc

Ilustrácie: Kateřina Sládková Žalská

Grafická úprava: Jan Matějček

Preklad: Aedit, s.r.o.

© Pierot, spol . s r. o.

© Pierot copyright agency

Tlač: Tiskárny Havlíčkův Brod, a. s.

ISBN: 978-80-7353-514-8

CIRKUS JE TU!

„Emka, Andrej!“ pribehol Vilko, malý od susedov, s vypleštenými . „Už to viete?“

„A čo máme akože vedieť?“ spýtali sa deti. „Prišiel k nám **CIRKUS!** a je plné námestie!

Práve stavajú cirkusové šapito. To je ten veľký cirkusový . Vraj v ňom bude vystupovať nielen Mikuláš, ale aj zvieratá.“ Vilkovi svietili nadšením ako dve .

„Bol som s oteckom v cirkuse v meste a tam mali veľa zvierat. Ja sa teším na . Zjedol celý a vôbec sa s nimi nerozdelil.

Vzal si ich a strčil naraz do ,“ spomínal nadšene Andrej.

„A videl som tam aj s červeným a ako pre , artistov a hlavne ,“ zajakával sa.

„To ja som tam nikdy nebola. Vraj tam majú
i cvičené a dokonca “ šepkala placho
Emka a spomenula si na svoju bielu myšku doma.
„A ako to vôbec vieš, že prišiel , nevymýšľaš
si náhodou?“ spýtal sa Vilka pochybovačne
Andrej.

„Ako to viem? Ráno mi to hovoril zubár Viktor.
Vraj bol uňho Mikuláš. Boleli ho .
Hovoril, že dole na námestí už stavajú .
Večer by už azda mohlo byť prvé vystúpenie.“

KLAUN V OHROZENÍ

Mikulášovi z cirkusu Pimprlákov sa kýval

a strašne ho bolel.

No povedzte, môže klaun vystupovať v , keď

ho bolí ?

Správne! No nemôže! Ako by rozdával smiech a dospelákovi dobrú náladu?

Takže klaun Mikuláš mal také napuchnuté líce, akoby mal v celé vrecúško .

Vybehol zo svojej , v ktorej každý správny býva, a uháňal k miestnemu vychýrenému zubárovi. Na ordinácie si prečítal:

MUDr. Viktor, zubár.

Zaklopal na ne a keď sa otvorili, len zahuhlal:

„Dobrý deň, Viktor, bolí ma , pozri, aké mám opuchnuté líce.“

Potom otvoril veľké a ukázal na zub.

Lekár len pokýval hlavou, do si vzal a zub bez zaváhania vytrhol.

Klaun pokrútil hlavou: „Viktor, ty si si asi zabudol vziať , však?“

„Ako to vieš? Zabudol som si ich doma,“ začudoval sa zubár.

„Je to jednoduché, vytrhol si mi iný .“

Zubár Viktor chcel svoju chybu napraviť. Umyl si , vyutieral ich do sucha, vysúkal si rukávy a pustil sa znovu do práce.

Mikuláš si veľmi často nečistil.

 ani nemal.

Zubár si ich chvíľu s v prezeral
a potom...

ŠKLB.

 sa zaškeril: „Opäť si sa netrafil, ale bolo to tesne vedľa. Lepšíš sa. Uvidíš, že nabudúce sa už nepomýliš.“ Zubár Viktor bol neuveriteľne húževnatý a tak skôr, než by ste sa nazdali, vytrhol ďalší .

Cvakal ako divý. nahmatal ďalší
 a **ŠKLB.**

Než sa stihli spamätať, bol vonku.

„Konečne! To bol ON! Páni, to bol výkon,“
pochválil lekára Mikuláš.

„Nevadí, že mi v zostali už len dva .

Hlavne, že je po bolesti!

Viktor, si naozaj skvelý lekár.

Ludia si nevymýšľali, keď o tebe rozprávali veselé historky. Zuby trháš ako rýchlík a je s tebou kopa zábavy.

A že mám len dva ? To klaunom nevadí.

Väčšinou v nehovoria.“

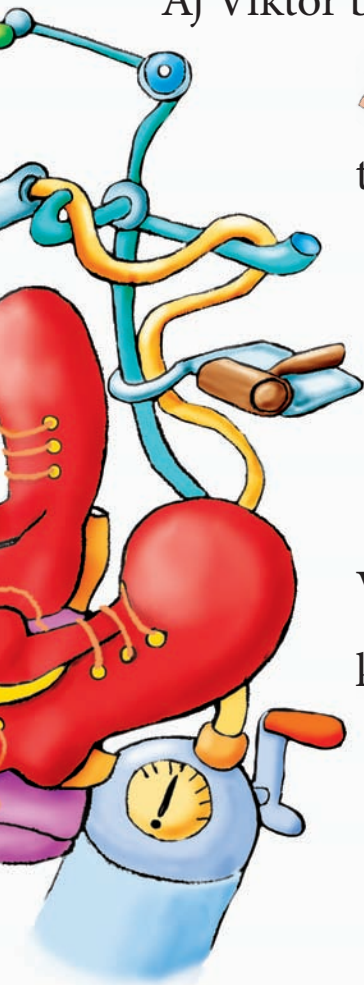
Aj Viktor bol rád. Celý spotený si utrel

 čelo a sadol si na do tieňa pred svojou ordináciou.

Každému, kto šiel okolo, rozprával o tom, ako zachránil Mikuláša.

Celá dedina tak čoskoro vedela, že na námestie prišiel .

Všetky sa už nemohli dočkať, kedy bude večer a pôjdu sa na Mikuláša pozrieť.

KLAUN NA MUŠKE

„Vilko,“ potiahla za rukáv kamaráta malá Emka a jej od zvedavosti až tak svietili:

„Klauni bývajú v maringotke?“

„Áno, všetci ľudia z bývajú v .

Aj klauni.“

„To musí byť nádhera,“ zasnila sa Emka.

„A ako taká vyzerá?“ vyzvedala.

„Ako veľmi malý na ,“ vysvetľoval Vilko trpezlivo.

„A nemysli si, drobec, že je

to ktovieaké prepychové bývanie. Líši sa od ľudských predstáv o krásnom . Ale ver, že by ho nevymenil za nič na svete.“

„Veď hej, Vilko, ale kde suší bielizeň, keď

je taká malá?“ spýtala sa Emka prakticky a spomenula si na mamičku, keď perie.